

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 septembrie 2014

mun. Chișină

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători –Liliana Catan și Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 12 martie 2014, în privința

persoanei juridice „Panayir-Com” SRL, înregistrată în Camera Înregistrării de Stat la 23 noiembrie 2004, IDNO nr.1004611004696, cu adresa juridică în UTA Găgăuzia, mun. Comrat str. Dubinin, 1/B.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.08.2010– 11.04.2011;

instanța de apel: 14.12.2012- 12.03.2014;

instanța de recurs:17.06.2014 - 10.09.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 11 aprilie 2011, persoana juridică SC „Panayir-Com" SRL a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.238 Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, persoana juridică SC „Panayir – Com” SRL a fost învinuită că, fiind înregistrată la Camera Înregistrării de Stat, la 23 noiembrie 2004, IDNO - cod fiscal nr. 1004611004696, cu adresa juridică or. Comrat str. Dubinin 1/B, UTA Găgăuzia, în luna martie 2008, aflându-se în or. Comrat, avînd intenția de a obține prin înșelăciune un credit de la BC „Moldova-Agroindbank" SA, în realizarea intenției sale, a prezentat la filiala Comrat BC „Moldova-Agroindbank" SA informația falsă, referitor la rapoartele privind rezultatele financiare ale întreprinderii pentru perioada anilor 2006-2007, documente ce nu corespund realității, în baza cărora la 28 martie 2008 între SRL „Panayir-Com" și filiala Comrat BC „Moldova-Agroindbank" SA a fost încheiat contractul de credit nr. S 08109 și obținut creditul în valoare de 245 000 lei.

Astfel, întreprinderea comercială „Panayir-Com” SRL, în rezultatul obținerii creditului prin înșelăciune, a cauzat BC „Moldova-Agroindbank” SA prejudiciul material în mărime de 245 000 lei.

De către organul de urmărire penală, acțiunile SC „Panayir-Com” SRL au fost încadrate în prevederile art. 238 Cod penal - prezentarea cu bună - știință a unor informații false în scopul obținerii unui credit, ce au dus la cauzarea prejudiciului în proporții mari întreprinderii financiare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul Sîrbu Valeriu, solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărîri, prin care persoana juridică SC „Panayir-Com” SRL, să fie condamnată conform învinuirii înaintate în baza art.238 Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a desfășura activități de construcție a clădirilor și a altor careva construcții inginerești, a activităților de reconstrucții, de consolidare si de restaurare si admiterea acțiunii civile.

În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- instanța de fond nu a apreciat corect probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, care obiectiv și pe deplin confirmă vinovăția persoanei juridice SC „Panayir-Com” SRL în comiterea infracțiunii imputate;

- s-au prezentat suficiente probe care confirmă vinovăția acesteia în săvîrșirea infracțiunii imputate, care nu au fost apreciate de instanță la justa valoare și anume declarațiile martorilor și înscrisurile anexate la dosar;

- instanța de fond neîntemeiat a pus la baza sentinței de achitare declarațiile martorului Sarî L, care urmau a fi apreciate critic deoarece vin în contradicție cu celelalte probe ale cauzei;

4. Prin decizia Curții de apel Comrat din 27 octombrie 2011 a fost respins apelul procurorului ca fiind depus peste termen și menținută sentința.

4.1. În motivarea soluție instanța de apel a menționat că copia sentinței motivate a fost primită de procuror la 06.05.2011 (f.d.67.v.2), iar cererea de apel a fost depusă la 24.05.2011, după expirarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 399 și 402 CPP.

5. Împotriva deciziei sus menționate a depus recurs ordinar procurorul, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, invocînd ca temei art.427 alin. (1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală.

Recurentul a considerat că instanța de apel incorect și neîntemeiat a ajuns la concluzia de respingere a apelului ca depus peste termen, eroare ce urmează a fi corectată de instanța de recurs.

6. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2012 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 27 octombrie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

În motivarea soluției instanța de recurs a menționat că, dispozitivul sentinței de achitare a Societății Comerciale “Panayir-Com” SRL (f.d.57-58, Vol. II) a fost pronunțat la 11 aprilie 2011.

Copia sentinței redactate a fost expediată părților pe dosar, inclusiv procurorului la 03 mai 2011, cu nr. 3850 (f.d.66, vol. II) și înregistrată la Procuratura Anticorupție Serviciul Sud la 10 mai 2011 (f.d.67, vol. II).

Instanța de recurs a relatat că, pentru procuror, termenul curge de la momentul pronunțării sentinței, iar în cazul redactării ei – de la data anunțării în scris despre redactare, fapt reflectat și în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.10 din 24 decembrie 2010 privind introducerea unor modificări și completări în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12 decembrie 2005 „*Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel*”, și anume pct.6.1.

Prin urmare, Colegiul a conchis că, procurorului i-a fost expediată copia sentinței redactate la 03 mai 2011, care a fost înregistrată la Procuratura Anticorupție Serviciul Sud la data de 10 mai 2011, de la care urmează a fi calculat termenul de 15 zile prevăzut pentru declararea apelului. Apelul a fost declarat la 18 mai 2011, cu nr. 565 (f.d.69 a), dar a fost înregistrat în instanță la 24 mai 2011, astfel încadrându-se în termenul de declarare a apelului prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 12 martie 2014, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința atacată.

7.1. În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, audiind reprezentantul inculpatului, martorii, cercetînd probele din dosar, Colegiul judiciar a considerat justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind achitarea SC „Panayir - Com” SRL de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 238 Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, instanța corect luînd ca bază declarațiile reprezentantului SC A. Stanciu și a martorului I. Sarî, care sunt consecvente, logice și nu vin în contradicție cu alte materiale ale cauzei.

Instanța de apel a conchis, că prin probele administrate cert sa stabilit că contractul de credit, rapoartele financiare pe perioada anilor 2006, 2007, 2008, contractul de mandat, contractul de cesiune, contractul de cauțiune, contractul de gaj nu au fost semnate de directorul întreprinderii SC „Panayir- Com” SRL Stanciu C, ci au fost executate de către Sarî I. din numele lui Stanciu C. prin intermediul mijloacelor tehnice, prin intermediul unui clișeu (facsimil) fapt confirmat prin

raportul de expertiză grafoscopică Nr.772-775 din 07.04.2010 și prin declarațiile martorului Sarî Ivan (f.d.328-329).

Nu s-a confirmat că Stanciu C. l-ar fi împuternicit pe Sarî I. să reprezinte interesele SRL „Panayir-Com” în instituțiile bancare, o procură în acest sens nu a fost prezentată. Faptul că Sarî I. s-a folosit de ștampila și actele SRL „Panayir-Com” pentru a obține prin înșelăciune creditul bancar, nu este suficient de a considera că este stabilită vinovăția SRL „Panayir-Com” în comiterea infracțiunii prevăzute de art.238 Cod penal, și anume nu s-a dovedit atitudinea conștientă a făptuitorului de a induce în eroare instituțiile bancare.

De asemenea, instanța de apel a stabilit și faptul că în documentele semnate din numele lui Stanciu C. este pusă facsimile (clișeu, semnătură în mărime naturală), iar în acest sens, procurorul nu a prezent conform prevederilor art.210 alin.3 Cod civil, acordul reprezentantului persoanei juridice, prin care dînsul ar fi permis semnarea contractelor menționate cu utilizarea mijloacelor tehnice.

Instanța de apel a menționat, că cele invocate mai sus rezultă și din declarațiile martorilor și anume lucrătorii băncii Condratova L, Jecov E., care au declarat că din numele întreprinderii cu privire la eliberarea creditului a înaintat demers Sarî I., el a prezentat setul de acte pentru eliberarea creditului. Mai mult ca atât, chiar însăși Sarî I. a recunoscut faptul că a luat actele statutare ale întreprinderii și ștampila fără acordul directorului SC„Panayir-Com” SRL.

Instanța de apel a reținut și faptul că, prin sentința Judecătorei Comrat din 27 decembrie 2012, Sarî Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.238 Cod penal, pentru faptul dobîndirii aceluiasi credit în mărime de 245 000 lei prin înșelăciune de la BC „Moldova-Agroindbank” SA din numele persoanei juridice SC„Panayir-Com” SRL, fără a i se imputa și faptul că fapta a fost săvîrșită prin înțelegere prealabilă de două persoane.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2013 a fost respins, ca inadmisibil, recursul procurorului împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 15.12.2011 în cauza penală în privința persoanei juridice SC„Leux-Com” SRL, cu menținerea hotărîrii atacate, prin care a fost achitată persoana juridică SC„Leux-Com” SRL de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.238 Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat. În sarcina SC„Leux-Com” SRL organul de urmărire penală i-a imputat aceleași fapte de obținere a unui credit prin înșelăciune de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, prin care s-a stabilit că același Sarî Ivan a prezentat la bancă actele false pentru primirea creditului din numele SC„Leux-Com” SRL.

În consecință, instanța de apel a conchis că învinuirea înaintată persoanei juridice se bazează pe presupuneri, care nu au fost înlăturate, iar potrivit art.8 Cod de procedură penală condamnarea acesteia nu poate fi bazată doar pe presupuneri.

8. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, invocând repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărâri.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

9.1. Potrivit textului recursului declarat de procuror, din temeiurile de casare a deciziei instanței de apel rezultă art.427 alin.(1) pct.6)Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

Din textul recursului se vede că autorul critică aprecierea probelor administrate de instanțe, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de fond, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat reprezentantul persoanei juridice, martorii, precum a examinat și documentele cauzei și ținînd cont de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a

apreciat în mod obiectiv, care au format convingerea judecătorului că vinovăția persoanei juridice - SC „Panayir-Com” SRL în cele imputate nu este dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind achitarea persoanei juridice SC „Panayir -Com” SRL de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.238 Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, deoarece argumentele procurorului aduse în probarea învinuirii nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, iar în instanța de apel nu au fost prezentate probe noi ce ar confirma vinovăția ei în cele imputate.

Colegiul penal constată că instanța de apel, ținând cont de prevederile legilor sus menționate, a dat o apreciere corectă declarațiilor reprezentantului persoanei juridice A.Stanciu, și martorilor I.Sarî, L.Condratova, E.Jecov, T. Avramova, G.Suhaițchi, A. Ivanova ,care, analizate în ansamblu, exclud vina acesteia în cele ce i se incriminează.

Colegiul reține și faptul că, fiind cercetate complet și obiectiv probele prezentate de către procuror, după cum se observă din procesul-verbal al instanței de apel (f.d.254-255 v.2) și apreciate sub aspect comparativ cu cele ce confirmă nevinovăția persoanei juridice SC „Panayir-Com” SRL, instanța de apel întemeiat a statuat asupra soluției de achitare a acesteia, având ca suport cele elucidate la pct.4.1. din prezenta decizie.

Instanța de apel corect a menționat că, reieșind din raportul de expertiză grafologică nr.772-775 din 07.04.2010 și din declarațiile martorului Sarî I., că contractul de credit, rapoartele financiare pe perioada anilor 2006,2007, 2008, contractul de mandat, contractul de cesiune, contractul de cauțiune, contractul de gaj nu au fost semnate de directorul întreprinderii SC„Panayir- Com” SRL Stanciu C, ci au fost executate de către Sarî I. din numele lui Stanciu C. prin intermediul mijloacelor tehnice, prin intermediul unui clișeu (facsimil), iar în acest sens, procurorul nu a adus ca probă acordul reprezentantului persoanei juridice, prin care dînsul ar fi permis semnarea contractelor menționate cu utilizarea mijloacelor tehnice.

Cele relatate mai sus rezultă și din declarațiile martorilor Condratova L, Jecov E., care au declarat că din numele întreprinderii cu privire la eliberarea creditului a înaintat demers Sarî I., el a prezentat setul de acte pentru eliberarea creditului. Mai mult ca atât, chiar însăși Sarî I. a recunoscut faptul că a luat actele statutare ale întreprinderii și ștampila fără acordul directorului SC„Panayir-Com” SRL, ca de alt fel nu s-a confirmat că Stanciu C. l-ar fi împuternicit pe Sarî I. să reprezinte interesele SC„Panayir- Com” SRL în instituțiile bancare, o procură în acest sens nu a fost prezentată.

Astfel, argumentele recurentului, precum că probele prezentate de procuror nu au fost apreciate de instanță la justa valoare, sunt neîntemeiate. Colegiul menționează, că ambele instanțe, în conformitate cu prevederile art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, au făcut o analiză amplă a probelor acumulate, au indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, au argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în suportul învinuirii persoanei juridice. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanțele inferioare rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Opinia procurorului expusă în recurs, precum că instanțele de judecată urmau să aprecieze critic declarațiile reprezentantului persoanei juridice A. Stanciu, a martorului I. Sarî, nu poate fi temei de casare a soluției instanței de apel, deoarece după cum au menționat instanțele, poziția persoanelor date este una consecventă și nu vine în contradicție cu alte probe ale cauzei.

Motivele aduse de către autorului recursului, referitor la dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs prevăzute în art.427 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează, că argumentele invocate în recursul procurorului au fost deja obiectul de judecare în instanța de apel, iar aceasta, după cum s-a menționat mai sus, respectând prevederile art.414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs procurorul nu a indicat.

Colegiul menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel, care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs și numai în acest aspect este competentă a se pronunța.

Mai mult ca atât, e de menționat și faptul că, prin sentința Judecătorei Comrat din 27 decembrie 2012, Sarî Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.238 Cod penal, pentru faptul dobândirii aceluiși credit în mărime de de 245 000 lei prin înșelăciune de la BC „Moldova-Agroindbank” SA din numele persoanei juridice SC„Panayir-Com” SRL, fără a i se imputa și faptul că fapta a fost săvârșită prin înțelegere prealabilă de două persoane, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2013 a fost respins, ca inadmisibil, recursul procurorului împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 15.12.2011 în cauza penală în privința persoanei juridice SC"Leux-Com" SRL, cu menținerea hotărârii atacate, prin care a

fost achitată persoana juridică SC"Leux-Com" SRL de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.238 Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat. În sarcina SC"Leux-Com" SRL organul de urmărire penală i-a imputat aceleași fapte de obținere a unui credit prin înșelăciune de la BC „Moldova-Agroindbank" SA, prin care s-a stabilit că același Sarî Ivan a prezentat la bancă actele false pentru primirea creditului din numele SC"Leux-Com" SRL.

Astfel, Colegiul penal atestă că, în conformitate cu prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală, o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul, că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și au adoptat soluții întemeiate.

În această ordine de idei Colegiul penal concluzionează, că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură, nu și-a găsit confirmarea în recursul declarat de acuzatorul de stat și acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 12 martie 2014, în privința persoanei juridice „*Panayir-Com*” SRL, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 08 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun